

OPPRØR

Palestina-skjerf

Vis solidaritet med det palestinske folket så det syns, - hver dag. Kjøp deg et Palestina-skjerf hvis du ikke har, og bruk det!

Nummer 3

Årgang 3

mars 1991

Etter landsmøtet

Listeinnsputt

115 lister er RVs mål. Det er mulig med felles anstrengelser. Trå til i innspurten!

Oppfinnsomhet

Aksel Nærstad understreket virkningen av utradisjonelle metoder i valgkampen, som for eksempel klessnora i ved valget i '87.

EF på lokalplan

RV-landsmøtet gjorde det klart at EF-spørsmålet blir en av de viktigste politiske sakene for RV i valgkampen. Også på lokalplan.

Les om RVs landsmøte på side 5, 6 og 7

Karoline Stensdal var tidligere leder av Rød Ungdom. Hun meldte seg for kort tid siden ut sammen med store deler av ledelsen i Oslo og Akershus. Hun tilhørte den såkalte «venstre-fløyen» i Rød Ungdom. Jo Ryste regner seg også for «venstre», men fortsetter i Rød Ungdom, som ny leder. Foto: Maya Glaser/Ola Sæther.

–Venstre blir venstre går...

FOR EI TID TILBAKE marserte en stor gruppe fra Akershus, Bergen og Oslo ut av RødUngdom. Viktigste årsak var stor misnøye med utviklinga i AKP, noe «venstre-fløyen» i RU har gitt uttrykk for lenge. Det var altså folk som grovt sett tilhørte denne fløyen som gikk. Men også flere fra «venstre» valgte å bli. Hva skiller dem? Opprør har snakket med Karoline Stensdal og Jo Ryste, tidligere og nåværende leder i Rød Ungdom.

Stort pågangsmot

Sandefjord Rød Ungdom kan fortelle om stort pågangsmot. Til tross for frustrasjoner rundt utmeldingene i Oslo og Akershus, og usikkerheten om hvor AKP går. Opprør har snakket med RU-lederen på stedet, som forteller om hvordan de jobber.

Organisering av ungdom

Det er lettere å delta i diskusjonene og planlegginga av konkrete aksjoner med ungdommene, enn å spørre direkte om de vil lage RU-lag, sier Per Bjønnes Kristiansen som har jobbet med organisering av ungdom i Larvik. Hans erfaringer kan være nyttige for noen og enhver.

Se side 8 og 9

Vedtektstolkning og direktiv... – debatten fortsetter.

Se side 3 og 11

Ett eller to tog 1. mai? Opprør spør Per Overrein.

Se side 3

Bydelen Vålerenga og Vålerenga Vel – et studium verdt?

Se side 10

Avisa Klassekampen legger ny strategi for 90-åra.

Se baksida

Hva tjener kampen?

«Jeg ønsker ikke å skille pornokampen fra kvinnekampen», sier Eli Aaby, AKPs kvinnepolitiske leder. Men hun tror ikke at kvinnekampen i Norge tjener på en pornokamp der mangfoldet i seksualiteten blir stemplet som uønsket atferd.

Det er ulike syn på viktige spørsmål i pornokampen: Hvor skal grensa trekkes? Hvem skal man alliere seg med, og på hvilket grunnlag? Opprør har intervjuet Eli Aaby, Leikny Øgrim og Grethe Knutsen og trykker vedtak fra Rogaland AKP.

Se side 4 og 11

OPPRØR

Månedssavis utgitt av AKP og RV
Redaktør og ansvarlig utgiver:
Erik Ness

Redaksjonssekretær:
Birger Thurn-Paulsen
Redigering/Layout: Katrine Malmø
og Tor Otto Tollefsen
Adresse: Postboks 211,
0103 Oslo 1
Telefon: 02-384250

PARTI-
SEKRE-
TÆREN

Om debattkultur og ukultur

Landsmøtet i AKP var prega av debatt mellom fløyer. Tradisjonen tro av de fleste karakterisert som «høyre» og «venstre» - av noen også kalt de «radikale» og de «konservative». Men viktigere enn å finne på navn, er at svært mange på landsmøtet og i partiet som helhet ikke definerer seg til å tilhøre den ene eller andre fløya. Mange mener litt på kryss og tvers - er enig med «høyre» i noe, med «venstre» i noe annet.

Det er ikke min mening å starte den STORE partidiskusjonen nå - den skal vi ta etter valget. Men sjølsagt diskuteres det mye rundt omkring, noe annet ville være rart. Det jeg imidlertid ikke har noe sans for er det jeg oppfatter som forsøk på å flytte noen skanser, som f.eks «tolkinga» av prinsipp-programmet om at det ikke lenger står noe om væpna revolusjon. Les sjøl hva som står i prinsipp-programmet! Jeg syns også det er å trække på landsmøtevedtak og medlemsdemokrati når Trond Andresen går til Dag og Tid - men den diskusjonen står et annet sted i denne avisa.

Det har vært en stil i AKP at vi har en tendens til å grave djupe grøfter. Jeg er for å ha skarpe debatter og trekke ideologiske skillelinjer. Men samtidig mener jeg det er uhyre viktig å ha en debattkultur hvor vi faktisk lytter til folks argumenter, at vi kan være uenig i noen saker, betyr ikke at vi ikke kan enes i andre spørsmål. Jeg vil be folk tenke over både hvor grøfta graves, hvor djup den er og - ikke minst - hvem og hvor mange som detter ned i den revolusjonære bevegelsen i Norge er ikke SÅ stor at vi har råd til å miste så mange!

GUDRUN HØVERSTAD
partisekretær

DE FØRSTE MÅNEDENE i år har vist at AKP fortsatt består prøven som et anti-imperialistisk sør-parti. Fra Kristiansand til Vadsø har det vært holdt markeringer. På den internasjonale konferansen møttes folk fra Asia, Europa, Latin-Amerika, USA og Midt-Østen. Krigen, og kamp mot en imperialistisk fred og en USA-dominert verdensorden sto i brennpunktet. Konferansen stilte oppgavene for den nære framtida:

Kamp om oppsummeringa av krigen, for å få fram fakta, mot seiersrusen. Krigen er ennå ikke dekket av media.

■ Fortsatt krav om USA og alle fremmede tropper ut av Golfen. USA ut av Irak umiddelbart.

■ Fredsbevarende styrker må komme fra land som ikke har deltatt aktivt i krigen.

■ Internasjonal Midt-Østen -konferanse med representasjon fra PLO og den kurdiske frigjøringsbevegelsen.

Ringvirkningene av krigen er på ingen måte klare. De omfattende forandringene i verden stiller store krav til analyse; studier av Lenins imperialismeteori og av imperialismeboka fra partiskolen er hyperaktuelle

partistudier, supplert med heftet om Golfkrigen eller aktuelt materiale om EF.

Konferansen ble også preget av møte mellom de ulike folkelige bevegelsene som representerer mot-kreftene i dagens verden. Alle opptatt av hvordan det er mulig å bygge allianser basert på gjensidig respekt og på kamp mot undertrykking og sjåvinisme, mellom nord og sør, hvite og svarte, kvinner og menn, for urbefolkningene.

En slik konferanse plasserer vår hjemlige partidebatt i relieff. Mange problemstillinger er felles. FMLN fortalte hvordan de hadde diskutert at et nytt samfunn måtte bygge på mange ulike folkelige krefter, den tradisjonelle arbeider/bondealliansen ble for smal. Om hvordan folk måtte ha reell innflytelse på utviklinga.

Og Kris Penniston stilte følgende spørsmål til strategidebatten:

■ Hvordan kan USA nedkjempes militært?

■ Hvordan kan vi påvirke hvordan regjeringa hersker?

■ Hvordan kan vi vinne det amerikanske folket for ideen om sosialismen?

De store spørsmåla

LEDER

■ Hvordan politisere den amerikanske arbeiderklassen, slik at den ser seg sjøl som klasse?

■ Hvordan slåss for en reelt multinasjonal fagbevegelse? Mot rasisme og hvite privilegier? I en stat grunnlagt på utryddelsen av andre.

Og hun fortalte om uenigheter om hvor venstresida i USA skal kaste inn kreftene:

■ En strategi mot de store selskapene. Hovedvekt på å bygge opp en sterk og slagkraftig arbeiderklasse?

■ Konsentrere seg om å videreutvikle den anti-imperialistiske bevegelsen som bl.a. har utvikla seg mot krigen.

■ Er den svarte frigjøringsbevegelsen den viktigste?

■ Skal en først og fremst analysere og forberede seg på å utnytte situasjonen den dagen den amerikanske gjeldskrise «kommer hjem», når det ikke lenger er mulig å få andre land til å betale.

■ Eller er det aller viktigste nå å bygge en enhetsfront av grupper og partier på venstresida.

Problemstillingene er ikke ukjente, her mangler vel typisk nok bare kvinnebevegelsen. Hvordan er det mulig å utvikle de ulike bevegelsene og drive dem mot venstre samtidig som en jobber fram en helhetlig, felles strategi som gjør det mulig å true makta? Dette er et kjernesporsmål både nasjonalt og internasjonalt og må også stå sentralt i vår egen partidebatt.

SIRI JENSEN

profil

Jo Ryste, ny leder for Rød Ungdom.

Som partiet har Rød Ungdom gjennomgått en ganske stormfull periode. Stormene er kanskje ikke over, men RU har iallfall fått ny leder, etter at en del sentrale folk nettopp meldte seg ut. Den nye heter altså Jo Ryste. Men han er langt fra ny i RU-sammenheng og er dessuten mer arvelig «belastet» enn de fleste.

Vi har en diskusjon mellom de som ble og de som gikk et annet sted i dette nummeret, men vi må nesten spørre her hvorfor Jo fortsetter, til og med som leder.

— Jeg ser RU som en bra organisasjon som går i riktig retning. Det er en kommunistisk ungdomsbevegelse, og vi må satse på å skolere flest mulig, best mulig i kommunistisk teori. Så får vi ta «sorgene» etter hvert. Spørsmålet om marxismen-leninismen tror jeg ikke er avgjørende. Folk veit ikke hva det er. Uansett så er det alltid lurt å fostre nye kommunister.

— Du sier at RU går i riktig retning. Samtidig skjer det mye blant ungdommen. Kan du utdype det?

— Det er et nytt ungdomsopprør i gang. Det er et ganske sammensatt opprør, men RU kan samle opp deler av dette. Dette opprøret tror jeg er litt forskjellig fra det forrige, på slutten av 60-tallet. Det var kanskje av mer ideologisk karakter, mens nå er det sånn at situasjonen for ungdom er verre. Skoleverket omlægges for utdanning til A og B-lag på arbeidsmarkedet. Arbeidsløsheten er stor, ikke minst blant ungdom. Verden går «til helvete» med krig og miljøødel-

eggelser. Det er liksom mer på liv og død nå. Kan nesten lure på om dette ungdomsopprøret blir det store? I alle fall tror jeg det er i startfasen, at det vil øke og at det er ulikt det forrige. Det dreier seg mye om å gå hardt inn og kjempe for enkeltsaker, men gjennom det kan folk radikaliseres. På den andre sida er det et likhetstrekk også - EF-kampen er i gang igjen.

— Det har vært mye snakk om å

være utadvendt, komme på gata. Hvordan synes du dere ligger an?

— Det er ikke så mange som veit hva RU er nå. Vi har holdt på med mye intern diskusjon og har ikke vært innretta på, og oppmuntra til å komme oss ut. Men jeg vil ikke svartmale det heller. Det er jobba fram en riktig retning. Vi har blitt mer synlig, vi har fått til bedre salg av Rebell, vi har fått større omland. Det er mye å bygge på,

men vi må videre på den tendensen. Vi må være der ungdommen er, og samtidig planmessig spre propagandaen vår, vise at vi har et ideologisk alternativ. Så mener jeg at vi må modernisere propagandaen vår. Den må ikke være for spesielt interesserte. Og så satser vi på å lage en ny, oppdatert studiesirkel. Vi har planer for å gjøre oss bedre i stand til å lage og spre propaganda. Vi har faktisk vært ganske produktive i det siste og lagd flere nye løpesedler.

— Hva er viktig akkurat nå?

— Det er selvfølgelig EF-kampen. Og Golf-krigen har satt mange ting på spissen. Nord-Sør konflikten skjerpes, hatet mot imperialismen øker og nye konflikter vil komme. Vi har fått med oss folk når det har vært diskutert grundig. Og akkurat nå foregår det noe viktig for kampen på skolene. NGS har landsmøte, og for første gang siden 1976 er det mulighet for radikalt flertall. Det skjer i det hele tatt en del positivt. Vi får mange henvendelser og har framgang med rekruttering. Mye er gjort, og mye må gjøres videre for å bygge RU. Det er et potensiale i det nye ungdomsopprøret, og det må både RU og AKP gjøre noe med.

Vi avslutter med en utfordring nettopp til partifolk. Det er viktig å få organisert flere RU-lag. Men det er det ikke er noe må AKPere være med å bygge opp lag. Jo Ryste minner om at dette dreier seg om gjensidig styrke.

BIRGER THURN-PAULSEN

Vil bygge RU

” Forby det vi ikke liker? ”

Grethe Knutsen deltok på Kvinnefrontens landsmøte og vurderer noen av spørsmålene i diskusjonen om kvinnepolitikken.

godt laga eller spennende. Det var en eneste lang rekke med samleier. Men vi vil ikke ha den forbudt.

— *Var den kvinneundertrykkende?*

— En del av innholdet var det. Men det er det i vanlige ukeblader også. Vi må lære å argumentere mot ting vi er uenige i uten med en gang å kreve forbud. Det er noe rett i kritikken mot Kvinnefronten. Vi har tidligere vært alt for raske til å kreve forbud. Konsekvensen av en streng «forbudslinje» er at debatten med folk stopper. Det blir konfrontasjon - ikke diskusjon med folk.

Allianser

— *Diskusjonene går om allianser - spesielt med kirka. Er det noen som mener at vi prinsipielt ikke må alliere oss med kirka?*

— Nei. Jeg oppfatter det ikke sånn. Diskusjonen dreier seg om *hva slags plattform* man skal samarbeide på. Er det for eksempel riktig å samarbeide med biskop Lønning med «stor meningskraft» og offensiv talsperson mot fri abort og mot homofile?

— Når det gjelder sladdede-batten har begge sider bidratt til å gjøre den vanskelig å utvikle. Jeg synes landsstyret i Kvinnefronten gikk for fort fram. Utstillinga burde heller vært stoppet, og tid satt av til å diskutere oss fram til et felles standpunkt. Motsatt har enkelte i Rogaland blåst opp diskusjonen og skjerpa uenighetene. Uansett: Det må gå an å leve med ting man ikke er helt enig i.

Kvinnefronten

— Til tross for uenigheter var det store flertallet igjen på landsmøtet. Ønsket og behovet på landsmøtet var å diskutere jobbinga i Kvinnefront-gruppene og hva som skal gjøres framover. Nå var motsigelsene så skjerpa at det ikke var mulig. Derfor må kreftene nå brukes til å tenke framover. Spesielt viktig er det å få med unge jenter.

ERIK NESS

” Lær av Mao og Dimitrov ”

Leikny Øgrim mener Cupido-debatten er en viktig debatt om grenser.

— **Spørsmålet om allianser, om enhetsfronten, er den viktigste uenigheten i kvinnekampen nå, sier Leikny Øgrim - AKPer fra Oslo.**

— Hvis vi ikke kan alliere oss med biskoper og kirka i pornokampen, kan vi glemme hele EF-kampen. Mao greide å legge uenigheter til side med Chiang Kai Shek i den anti-japanske krigen. Til tross for at kommunister ble drept. Derfor ble det revolusjon i Kina. Da må vi greie å samarbeide med kirka - selv om de har synspunkter på andre spørsmål vi misliker.

— Det er riktig at det er en sammenheng mellom pornokampen og seksualisert kvinneundertrykking. Derfor er det også en sammenheng mellom pornokamp og kamp for lesbisk og homofil frigjøring. Men alliansen med kirka i Rogaland og Hordaland dreier seg utelukkende om å slåss mot pornoen.

Grensa

— Cupido-debatten er om hvor grensa går for hva som er porno. Derfor er dette en viktig debatt å føre blant dem som slåss mot porno.

— Jeg mener Cupido prøver å flytte grenser for hva som er porno. Mitt standpunkt er at det var riktig å anmelde Cupido, og at det er viktig å føre en debatt om det. — Porno mot porno betyr å bruke por-

Uenighetene i kvinnepolitikken blant kvinner på venstresida er store, også blant AKPer og RVer. På Kvinnefrontens siste landsmøte marsjerte et mindretall ut. Opprør har snakket med tre kvinner i AKP om uenighetene.

Biskoper og pornokamp

”Jeg er for at vi skal samarbeide i breie allianser, og at dem vi samarbeider med og vi sjøl har det politiske grunnlaget klart for oss.”

Dette sier AKPs kvinnepolitiske leder, Eli Aaby til Opprør. — I EF-kampen er vi for eksempel veldig nøye med at det ikke fins rasistiske eller innvandringsfientlige paroler i det politiske grunnlaget for fronten.

Lønning

— *Hva med samarbeidet med biskop*

Lønning?

— Det er en del historieløshet i diskusjonen om biskop Lønning. Han trakk seg ikke som biskop den gangen da loven om sjølbestemt abort ble vedtatt, men da loven om abort på sosiale indikasjoner ble vedtatt i 1975. Begrunnelsen hans var grunnleggende kvinnefientlig.

— *Betyr det at det er umulig å samarbeide med for eksempel Lønning i en aktuell anti-pornokamp?*

— Nei, ikke hvis pornoaksjonen har det samme kvinnepolitiske grunnlaget som Kirkerådet har anbefalt eller i tråd med vedtaka fra Kvinnefrontens siste landsmøte.

Plattform

— *Hva er det uenigheten om plattform konkret dreier seg om?*

— Vi er uenige om hva som skal være det kvinnepolitiske grunnlaget for pornokampen. Den viktigste grunnen til å være mot porno er at den er kvinneundertrykkende og seksualfientlig.

— *Er det noen som er uenig i det?*

— I plattformen til samarbeidet med biskopene Bue og Lønning er det ikke med i det politiske grunnlaget at pornoen er kvinnefientlig og seksualfientlig. Det er ikke med at vi ønsker bedre og friere vilkår for seksualiteten i Norge.

— *I praksis, fungerte aksjonen til å styrke eller svekke pornomotstanden?*

— Jeg ønsker ikke å skille pornokampen fra kvinnekampen. En viktig del av kvinnekampen er kampen mot puritanismen som er en mekanisme

noen for å vise folk hva porno er. Det er det utstillinga «Porno og Myter» gjorde. Det var et pedagogisk poeng å vise at modellene var triste og dopa - at modellene ikke var glade. Da måtte hele ansiktet vises.

— *Hva med hensynet til modellene?*

— Vi må velge om vi skal ta utgangspunkt i de to millionene kvinner i Norge som blir undertrykt av pornoen, eller de få som er de mest synlige ofrene, altså modellene. Vi må ta utgangspunkt i flertallet av kvinner og menn.

Det er det viktigste for meg. Men vi må også finne metoder å slåss sammen med tidligere modeller mot porno.

— *Er ikke det å sladde en metode å oppnå et kampfellesskap?*

— Det kan være det. Det er ikke et prinsipielt spørsmål å sladde eller ikke. Vi må vurdere hver enkelt aksjon. Å sladde «Porno og Myter» ville være å svekke budskapet om at porno ikke er glede, betydelig.

Samarbeid

— Vi må innse at bruddet i Kvinnefronten er et faktum. Det må vi forholde oss til. Det er flere steder to organisasjoner. Begge vil slåss mot kvinneundertrykkinga i samfunnet. Da må revolusjonære jobbe i begge organisasjonene. Sånn er det i fagbevegelsen der AKPer er medlem av «konkurrerende» forbund. Sånn er det i anti-krigsbevegelsen der AKPer f.eks. i Oslo jobber i begge organisasjonene.

— Vi som er AKPer, må gå inn for at sånne organisasjoner ikke motarbeider hverandre, men samarbeider om konkrete saker.

ERIK NESS

— **Nye TV-kanaler og det store videomarkedet har gjort at pornoen spres mer enn før og på flere måter. Før var det stort sett i blader pornoen ble spredd, sier Grethe Knutsen, medlem av AKP og aktiv i Kvinnefronten i Grenland.**

— *Hvor viktig er pornokampen?*

— Det dreier seg om synet på folk, synet på mennesker, synet på kvinner og menn. Når man diskuterer porno med folk, kommer vi inn på det nedverdiggende synet på kvinner - og menn - som pornoen viser. Det er viktig å forandre hodene på folk som er påvirket av pornoens syn på folk.

Strategisk

— Selv om progressive synes Unni Rustad er bra, må man ikke tro at alle andre mener det samme. Kampen mot porno er et strategisk spørsmål som er nødvendig å vinne hvis vanlige mennesker skal slippe til, bestemme, ta makta.

— *Er det noen som er uenig i dette i AKP eller i Kvinnefronten?*

— Nei. Det tror jeg ikke. Men diskusjonene før og på landsmøtet til Kvinnefronten har gjort at man har sett på hvordan kampen skal føres på nytt.

— Jeg mener vi må skille mellom alt det vi ikke liker og det vi krever forbudt. For eksempel vil jeg ikke forby leserinnlegg i blader som forteller om egne seksuelle erfaringer, selv om jeg mener de er svært kvinne-diskriminerende.

— Kvinnefront-gruppa i Grenland så filmen «Tre døtre». Vi synes det var en dårlig film. Den var verken

Kampen mot puritanismen er en viktig del av kvinnekampen sier Eli Aaby, kvinnepolitisk leder i AKP.

To måneder igjen!

Det betyr for svært mange to måneder med intensiv jobbing. En del steder er det gjort en god del arbeid allerede, mens andre ikke har kommet igang.

Det som er spesielt i en del kommuner er at det er problemer med å stille liste på steder hvor vi er representert i kommunestyret. Dette gjelder bl.a. på Hamar, hvor vår representant vil stille byliste. Og det gjelder i Sør-Varanger, hvor representanten vår ikke vil stille opp for en ny periode og det er ingen andre som vil inn heller. I noen andre kommuner, hvor vi ikke er representert, er det sånn at de ikke vil stille liste av redsel for å komme inn. Mange steder er det sånn at våre representanter ikke vil stille opp i en ny periode. Og det er problemer med å finne nye førstekandidater. Vi opplever at mange av våre mannlige representanter har fått nok. De vil ikke lenger være ensomme helter. Før var det flest kvinner som vegret seg mot å stille, nå begynner det samme å gjøre seg gjeldende blant menn.

Dette er alvorlig, og krever tiltak. Erling Folkvord i Oslo har sagt ja til en ny periode under forutsetning av at han får et kvinnekollektiv i ryggen. Vi tror at dette er veien å gå.

Lag grupper for første-kandidatene nå!

Det er helt umulig å fungere i et kommunestyre uten å ha ei gruppe rundt seg. Ei slik gruppe bør bestå av mange damer (der hvor det er mulig). Den bør bestå av både vararepresentanter og andre uten direkte tilknytning til kommunestyret. Ei slik gruppe bør brukes til flere ting. Til gjennomlesing av dokumenter, til et diskusjonsforum, til moralsk og politisk støtte i kommunestyret og ellers, til å knytte kontakter til kamper uttafor kommunestyrene og til opplæring av nye representanter. Vararepresentantene må dessuten kunne avlaste representanten direkte ved at det byttes på å stille i kommunestyret. Det er ikke lett å sette sammen slike grupper, de som blir med skal jobbe tett sammen i fire år og det er viktig at kjemien stemmer.

Man må regne med at noen vil kunne falle fra underveis, men der hvor det er organiserte RV-grupper bør disse kunne «levere» nye folk. For å få nye førstekandidater til å stille opp bør det jobbes med slike grupper parallelt med listearbeidet, slik at man faktisk har noe å tilby folk som stiller opp allerede til valgkampen.

Det er sånn at det å komme inn i kommunestyret betyr mye arbeid, men det er også et viktig arbeid. Vår målsetting ved å sitte i kommunestyrene er å avsløre parlamentene. For å ha noen mulighet til å klare det er det helt nødvendig å knytte til seg folk uttafor. For oss betyr det å sitte i parlamentene også mye uparlamentarisk jobbing. Vi mener at det å prioritere parlamentarisk arbeid betyr å prioritere kampen for folks levekår. Mange steder vil vi stille lister uten å ha mulighet til å komme inn. Og kanskje en del steder uten at vi vil drive noe særlig valgkamp for lista. I Finnmarksier de at de ikke vil stille fylkesliste fordi de ikke har og vil drive noe arbeid på fylkesplan og at det derfor blir en gal prioritering. Men Finnmark er ikke det eneste stedet hvor det ikke vil bli drevet noe særlig valgkamp for ei fylkesliste. Men det er det eneste fylket hvor de sier de ikke vil stille ei slik liste. Hvis vi ikke klarer å få Finnmark til å stille fylkesliste får det stor betydning for resten av RV over hele landet. For klarer vi ikke å stille lister i alle fylker og i minst 112 kommuner står vi i stor fare for å falle ut av NRKs valgsendinger.

Vi trenger fylkeslister i alle fylker

Hvis et fylke ikke klarer å stille lister i nok kommuner er det mulig å få et annet fylke til å stille flere lister. Men hvis et fylke ikke stiller fylkesliste er det umulig å erstatte denne. Vi kan ikke stille liste i et svensk fylke til erstatning. Å falle ut fra NRKs lokale og sentral valgsendinger får flere konsekvenser.

I forrige nummer av Opprør hadde vi en stor oversikt over listearbeidet i alle fylkene/kommunene. Når dere får dette nummeret av Opprør i hånda er det ca. to måneder igjen før innleveringsfristen for lister som er 1. juni.

RV trenger minimum 112 lister og lister i alle fylker for å ha en sjanse til å komme med i NRKs valgprogrammer. Ved forrige RV-valg stilte vi 115 lister. Foto: Bernt Eide

Erling Folkvord stiller opp en periode til under forutsetning av at han får et kvinnekollektiv i ryggen. Foto: Ola Sæther

Jann Krangnes, tidligere RV-representant på Hitra holdt et glitrende innlegg på landsmøtet om hvordan de stilte RV-liste på Hitra og kom inn i kommunestyret. Foto: Erik Ness

Vidar Våde har sittet i kommunestyret for RV siden 1975, men blir det RV-liste i Odda i år?

Uten fylkesliste i Finnmark er RV ute av valgkampspillet.

For å kunne avsløre parlamentene er det helt nødvendig med støtte fra RV-grupper som jobber utadretta. Foto: Ola Sæther

Mange møter som arrangeres og utspøringer i aviser skjer etter de samme kriteriene. Det vil derfor kunne innebære at RV blir tiet totalt ihjel over hele landet. Folk vil begynne å lure på om RV faktisk stiller lister til valget, vi gjorde jo ikke det ved stortingsvalget. Og mange vil tro at RV er i

tilbakegang og ikke er noe alternativ å stemme på. Vi kan derfor risikere at Finnmarks avgjørelse om å ikke stille fylkesliste kan få nærmest «katastrofale» virkninger for RV sentralt og lokalt. Vi har sjølsagt ikke tatt avgjørelsen til Finnmark til etterretning. Vi regner med at vi skal klare å få til ei fylkesliste også der, men det krever at det er flere som vil.

Sør-Trøndelag er et godt eksempel i listearbeidet

Når det gjelder jobbinga ellers rundt om er det store forskjeller på hvor langt vi har kommet.

Sør-Trøndelag har satt seg en offensiv målsetting og prøver å få liste i tre nye kommuner. De har kommet godt i gang med arbeidet og har allerede sikret 5 lister og har kontaktpersoner/ansvarlige i mange kommuner. De som var tilstede på RVs landsmøte fikk høre Jann Krangnes, tidligere RV-representant på Hitra, sitt glitrende innlegg om hvordan de stilte RV-liste på Hitra og kom inn i kommunestyret.

Om Sør-Trøndelag er et godt eksempel på jobbing med RV-lister er Hordaland et dårlig. Bare i Bergen og på Voss er det sikre RV-lister. Hordaland stilte ni lister ved valget i '87. På Odda hvor Vidar Våde har sittet i kommunestyret for RV siden 1975(!), og som har vært et av de stedene hvor vi har stått sterkest er det ikke sikker RV-liste. Vi får jo både håpe og tro at Hordaland vil stille liste i mer enn to kommuner, men da må de begynne å svinge seg.

Går vi over til Nordland ser det ut til at situasjonen er mer under kontroll igjen. Her har det tydeligvis vært jobbet systematisk. I alle de 13 kommunene de stilte RV-liste i sist har de oversikt over situasjonen. I 10 av dem har vi fått beskjed om at det sikkert blir RV-liste.

Et annet fylke som ser svært usikkert ut er Nord-Trøndelag. Her vil de ikke oppgi at noen lister er sikre, men på den andre siden sier de heller ikke at det ikke blir lister. Det som imidlertid er spesielt med Nord-Trøndelag er at vi har fått navnene på listeansvarlig for alle kommunene. Det er faktisk det eneste fylket bortsett fra Oslo(!) hvor vi har det.

Vel som dere forstår er situasjonen litt forskjellig rundt om i landet. Den store hovedinnspurten har tydeligvis ikke begynt ennå, men tida går fort. Skal vi klare målsettinga på minst 112 lister, som er det absolutte minimum, må fylkene sette seg målsettinger som går ut over det de hadde sist. Dette er nødvendig fordi det alltid vil være noen kommuner som vi mister. Det viser tydelig de rapportene vi har fått inn til nå. Innspurten i listearbeidet kan ikke begynne den siste uka, da klarer vi ikke målsettinga. For alle fylker må hovedoppgava fra nå og fram til innleveringsfristen være å få minst like mange lister som sist. Vi hadde 115 lister ved forrige valg, det vil si tre lister for mange. Det var ikke mye å gå på, en hver liste som vi mister må derfor i utgangspunktet erstattes med en ny. Klarer vi ikke 112 lister får det samme resultat som hvis vi ikke klarer å stille lister i alle fylker. Det betyr som nevnt tidligere ikke bare at vi detter ut av NRKs sendinger, men også at vi får en reell tilbakegang, både politisk og økonomisk. Lykke til med arbeidet!

Svikt i listearbeidet kan få katastrofale følger

BERIT JAGMAN

RVs nye vedtekter

Paragraf 1:

Rød Valgallianse stiller lister, fører valgkamp og driver politisk arbeid i tilknytning til parlamentariske organer på grunnlag av RVs program.

Paragraf 2:

Alle som godtar RVs program og vedtekter, og som betaler kontingent, kan bli medlem.

RVs grunnorganisasjoner er lokalgrupper som omfatter en eller flere kommuner. Lokalgruppene bygger på individuelt medlemskap. Lokalgruppene skal arbeide etter vedtektene, RVs program og vedtak fra landsmøtet og landsstyret. Lokalgruppene kan vedta å opprette lag av RV underlagt lokalgruppene. Lomiteer/lag opprettes og godkjennes av lokalgruppene i den enkelte kommune. Reglene for lokalgruppene gjelder også for lagene der ikke annet framgår av vedtektene.

Det skal holdes årsmøte innen 15. mars. Styret innkaller årsmøtet seinest 14 dager før møtet ved brev til alle medlemmene. Års og medlemsmøter kan også innkalles av landsstyret. For å ha stemmerett på årsmøtet, må en ha blitt medlem seinest 14 dager før møtet. Årsmøtet skal velge styre, behandle regnskap og fastsette kontingent. Det vedtar sjøl hva som skal behandles utover dette. Styret skal lede arbeidet mellom møtene. Alle RV-grupper skal ha økonomiansvarlig. Ekstraordinært årsmøte innkalles dersom minst 1/3 av medlemmene eller minst 1/3 av styret eller landsstyret krever det.

Lokalgruppene har rett til å sende delegater til landsmøtet og fylkes- eller distriktsårsmøtet ut i fra antall medlemmer.

Årsmøtet kan vedta at framtidige års- og nominasjonsmøter avholdes som delegatmøter med delegater valgt fra gruppene innen kommunen(e).

Paragraf 3:

Det skal om mulig opprettes egen fylkes- eller distriktsledelse. Fylkesårsmøte avholdes innen 15. mars. Det skal innkalles seinest 14. dager før møtet, og kan avholdes når alle gruppene er innkalt. Årsmøtet velger fylkes- eller distriktsledelse og behandler regnskap og budsjett, og vedtar sjøl hva det skal behandle utover dette. Alle fylkes- eller distriktsledelser skal ha økonomiansvarlig. Fylkes- eller distriktsledelsen godkjenner opprettelsen av lokalgrupper. Fylkes- eller distriktsledelsen kan trekke tilbake godkjenning av lokalgrupper med hjemmel i paragraf 10. Lokalgrupper kan anke en slik avgjørelse inn for landsmøtet.

Paragraf 4:

Landsstyret godkjenner opprettelsen av fylkes- eller distriktsorganisasjon. Landsstyret kan trekke slik godkjenning tilbake med hjemmel i paragraf 10. Fylkes- eller distriktsorganisasjonen kan anke en slik avgjørelse inn for landsmøtet.

Paragraf 5:

Landsmøtet er det høyeste organet i RV. Det skal avholdes landsmøte minst annen hvert år. Landsmøtet innkalles av landsstyret. Alle lokalgrupper har rett til å sende delegater til landsmøtet. Landsstyret fastsetter delegatpøkkel ut i fra medlemstall i lokalgruppene. Delegater til landsmøtet velges på egne medlemsmøter som behandler landsmøtesaker. I kommuner der det er organisert lag, kan årsmøtet vedta å fordele kommune-gruppas delegater ut i fra medlemstall. Landsmøtet innkalles seinest 6 uker før møtet.

Landsmøtet skal vedta og revidere RVs program, behandle revidert regnskap og og retningslinjer for budsjett og velge landsstyret med leder og nestleder. Landsmøtet vedtar sjøl dagsorden utover dette.

Ekstraordinært landsmøtet innkalles av landsstyret eller når minst 1/3 av lokalgruppene krever det.

Paragraf 6:

Landsstyret leder arbeidet mellom landsmøtene innafor de rammer som vedtektene, programmet og landsmøtet trekker opp.

Landsstyret forbereder og leder valgkamper, har ansvaret for RVs økonomi og forbereder og innkaller landsmøter.

Landsstyret velger arbeidsutvalg som leder arbeidet mellom landsstyremøtene. Landsstyret avholder minst tre møter i året.

Paragraf 7:

Ved kommunevalg skal det innkalles til nominasjonsmøte i kommunen. Nominasjonsmøtet skal innkalles seinest 14 dager før møtet. Nominasjonsmøtet kan være medlemsmøte eller med delegater fra RV-lag innen kommunen.

Ved fylkestings- og stortingsvalg skal det innkalles til nominasjonsmøte i fylket. Nominasjonsmøtet skal innkalles seinest 14 dager før møtet. Nominasjonsmøtet kan være sammensatt av delegater fra kommunene regnet på grunnlag av stemmetall ved siste tilsvarende valg (jfr. valglovens paragraf 20), av delegater fra lokalgruppene ut i fra medlemstall eller allmannamøte for alle medlemmene i fylket.

Alle valglistene som bruker navnet Rød Valgallianse skal godkjennes av landsstyret i RV.

Paragraf 8:

Alle vedtak i organene til RV gjøres med alminnelig flertall der vedtektene ikke sier noe annet.

Paragraf 9:

Ved valg til RVs organer og nominasjon til RVs valglistene skal kjønnskvotering gjennomføres slik at kvinner blir representert med minst 50 prosent. Unntak fra denne paragraf vedtas av landsstyret eller de organ landsstyret bestemmer. For å sikre kvinner høyt opp på lister ved valg bør minimum hver annen være kvinne.

Paragraf 10:

Ethvert medlem eller tillitsvalgt kan ekskluderes av RV dersom vedkommende skader eller motarbeider RV eller bryter vedtektene. Vedtak om eksklusjon skal grunngis skriftlig. Eksklusjon kan vedtas av lokalgruppe eller landsstyret og krever 2/3 flertall. Eksklusjon vedtatt av lokalgruppe kan ankes til landsstyret og/eller landsmøtet. Eksklusjon vedtatt av landsstyret kan ankes for landsmøtet.

Paragraf 11:

Dersom et lag blir oppløst, tilfaller eiendelene deres uavkortet til lokalgruppa. Dersom ei lokalgruppe blir oppløst, tilfaller eiendelene deres uavkortet til fylkesledelsen. Dersom det ikke er fylkesledelse, tilfaller de landsstyret. Dersom en fylkesledelse blir oppløst, tilfaller eiendelene landsstyret.

Paragraf 12:

Alle arrangementer og møter i regi av RV skal være rusfrie.

Paragraf 13:

All offentlig partistøtte til RV (Gruppe- og representant- og stemmestøtte, «beinpenger» m.m.) er RVs kollektive eiendom og disponeres av landsstyret til fordeling til kommunene, fylkene og drift av RV sentralt. Gruppekontingenten blir fastsatt lokalt og går til lokalgruppa.

Paragraf 14:

Endring av vedtektene kan bare foretas av landsmøtet og krever 2/3 flertall.

Det var god stemning på RV-landsmøtet, som var prega av at en «gammel» organisasjon var i ferd med å forandre seg til en ny. Som en uavhengig delegat sa: «Jeg vil takke AKP for å ha gitt meg RV.» Mange frykta store uenigheter og kamper på landsmøtet - dette skjedde i liten grad. Landsmøtet utvikla istedet en prosess der alle fikk og gav. Landsmøtet danna et godt grunnlag for RVs arbeid framover.

EF-kampen handler om levekåra til folk i Norge i tida framover, og må derfor tiske saka i RVs valgkamp. Foto: Ola Sæther

EF OG OFFENTLIG VE

Kampen mot en EØS-avtale og EF, og den offentlige ve de sentrale områdene for valgkampen til RV. Det er klart til RV - sjøl om det ikke ble fattet noe vedtak

15 punkter for

Aksel Nærstad avslutta sin hovedinnledning på landsmøtet med å legge fram 15 punkter for en vellykket RV-valgkamp. Vi trykker her denne delen av innledninga.

I 1987 fikk RV valgt inn 55 representanter i kommunestyre og fylkesting. Vi fikk 27 209 stemmer ved kommunevalget og 27 929 og 1,3 prosent ved fylkestingsvalget. Reduksjon av antallet plasser i en del kommunestyre og fylkesting, gjør det vanskeligere å erobre nye og beholde dem vi har. Likevel mener jeg vi skal stille målsettinga med minst 60 representanter, 1,5 prosent og 33 000 stemmer.

For å klare dette må vi:

1. Stille minst like mange lister som i 1987 (115 kommune- lister og lister til alle fylkestingsvalga). I siste nummer

- Opprør står argumenter og metoder. Husk at listene må leveres innen 1. juni (ikke 1. juli som i 1987)
- Få flere kvinner til å stå på topp gjennom å utvikle grupper som tar kollektivt ansvar
- Få flere farga folk enn tidligere til å stå på listene gjennom å gå dristig ut og spørre og diskutere.
- Sørge for hjelp og skoling til listetopper og valgkampmedarbeidere. Landsstyret foreslår skoleringskurs for de to første på hver liste og valgkamplene andre helga i juni. Det må utarbeides skikkelig og oversiktlig bakgrunnsmateriale for de viktigste sakene RV kjører fram.
- Bygge opp RV grupper fra nå av med flest mulig folk i alle kommuner der det er mulig å få det til. Det må veres medlemmer til RV.
- Diskutere de politiske sakene og argumentene for å stemme RV i alle RV grupper slik at flest mulig blir med på å utforme politikken og føler den som sin.
- Utvikle politikk og konkrete standpunkter på noen viktige saker i alle kommuner og fylker der vi skal drive valgkamp, og vidreutvikle politikken og krav på de felles

RV forbereder en OFFENSIV VALGKAMP

200 endringsforslag til RV-programmet.

Landsmøtet vedtok nytt RV program. Det bygger på det gamle programmet, og betyr ingen endringer i RVs kurs. Men på en rekke områder er krav og forslag til reformer vidreutvikla.

Det er over fem måneder til valget, og detaljene i RVs valgkamp er langt fra klart. Men at EF-spørsmålet er en av de sakene som vil prege den, er det ingen tvil om. Det er det viktigste spørsmålet for levekåra til folk i Norge i tida framover, og det viktigste politiske spørsmålet.

Forslaget til EØS-avtale vil sannsynligvis ligge på bordet i god tid før valget. RV er det eneste partiet som har krevd brudd i EØS-forhandlingene. Og RV har også krevd folkeavstemning om avtalen. Fram til valget vil RV jobbe med å konkretisere hva EØS og EF vil bety for folk og de enkelte kommunene. I valgkampen skal EF og EØS gjøres til lokalpolitikk gjennom en slik konkretisering. Et av eksemplene som ble brukt på landsmøtet var «Viking Askim». Det burde ikke være vanskelig å finne eksempler på hvorfor det er viktig å gå i mot fri flyt av kapital i Askim kommune.

Offentlig velferd

Angrepene på den offentlige velferden skjer over hele landet. Nesten alle kommuner og fylker foretar nedskjæringer på områder der det er stort behov for utbygging av tjenestene. Egenbetaling øker, og privatisering foregår over en lav sko. RV vil i valgkampen rette tunge skyts mot hele den økonomiske politikken som blir ført i landet, og sette søkelyset på statens rikdommer og på oljepengene.

Landsmøtet vedtok at RV skal lage ei økonomisk håndbok til bruk i valgkampen. Og ikke minst så skal RV ta opp hvordan innsparingspolitikken rammer lokalt. Hovedvekta i valgkampen vil bli lagt nettopp på det.

Miljøkampen

Det ble foreslått at den tredje felles saken skulle være miljø med hovedvekt på lokale saker og støtte til aksjoner, men samtidig å sette det inn i et større perspektiv. Mange kommuner og fylker vil legge vekt på miljø, men i hvor sterk grad det vil prege den samlende RV-valgkampen er ikke avgjort ennå.

Mange av talerne på landsmøtet understreka at RV må ha en konkret lokalpolitikk for å kunne få oppslutning. Det sammen med kjente personer med stor tillit lokalt, er et kjennetegn ved de stedene der RV får størst oppslutning.

Annerledes parti

RVs valgprofil er mye mere enn de sakene som blir kjørt fram. Mange på landsmøtet understreket betydningen av å få fram RV som *et annet parti*: Korrupsjonsjegerne, partiet som stiller seg ansvarlig overfor folk og ikke budsjettammer, dem som støtter aksjoner, er revolusjonære sosialister og opprørere. Samtidig sa et par av talerne at RV ikke måtte hause opp sine kandidater slik at det ble umulig for folk å stille seg øverst på ei liste. Det må understrekes at vi er vanlige folk, sa en.

RVs valgprofil må være å reindyrke mye av det folk flest oppfatter som positivt ved RV, og det må bety å få fram alle de hundrevis av folka på RVs lister som har stor oppslutning og tillit.

AKSEL NÆRSTAD

bli den viktigste poli-

FERD

erden blir to av
etter landsmøtet
m det.

RVs valgkamp

valgkampsakene.

8. Sikre økonomien i valgkampen gjennom å selge ut alle valgkampploddene. Det vil gi en nettoinntekt på 450 000 kroner. Bestill lodd! De vil bli sendt ut om en måneds tid.
9. Legge opp til og gjennomføre kollektive aksjoner og samlinger i valgkampen. Målet må være å få snakka med flest mulig. Vi må lære av Hegtuns kaffemøter. Vi må samles til ringeaksjoner, og fellesaksjoner for å nå ut til folk, på stands o.l.
10. Legge stor vekt på skolevalgkampen på de vidregående skolene. Stille på møtene, være på skolene flere dager både før og etter valgmøtene der det er mulig.
11. Bruke RVs kjente fjes på landsplan, som Erling Folkvord, og lokalt der vi har listetopper som er godt kjent i kommunen, for alt hva de er verd. Vi må ikke la alle fornuftige motforestillinger mot personfokusering hindre oss i å utnytte den personlige støtten til å vinne stemmer.
12. Ta i bruk kultur og utradisjonelle metoder i valgkampen

som vekker oppmerksomhet. Som for eksempel klessnora på valgkampåpninga i 1987, avstenginga av sentralbanestasjonen der vi avkrevde pass av alle hvite, igjennemuringa av Børsen i 1985, og åpninga av dette landsmøtet med det flotte koret Inkululeku.

13. Sørge for godt skriftlig valgmateriell. I 1987 hadde vi bra materiell, og det var en god hjelp i valgkampen. Som da, må det lages maler sentralt som alle kan bruke. Manifestet må trykkes opp tidlig, og det må lages løpesedler om de viktigste sakene.
14. Vi må slåss for å være på den arenaen der de andre partiene er. Det vil si å skrive leserinnlegg i lokalaviser, slåss for å bli intervjuet, slåss for å komme i radio og TV, og arbeide for å utvikle utspill, aksjoner o.l. som vekker interesse og får oppmerksomhet.
15. Drive en intens agitasjon for at hver stemme kan avgjøre, og at RV trengs i alle kommunestyre og fylkesting der vi stiller.

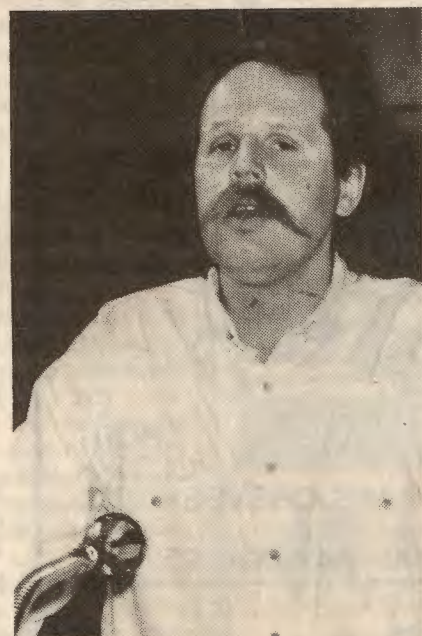
Programmet er også gjenomsyra av at det sier mye mer enn tidligere om hva RV slåss for av reformer, - ikke bare hva en slåss mot. Et økologisk grunnsyn preger også programmet på en annen måte enn tidligere. Nytt er også at RV stiller opp hva som er grunnpilarene i RVs politikk. Synet på nødvendigheten av revolusjon og sosialisme er som tidligere, men det sies mere om hvordan RV mener sosialismen må være.

Kritikk

Det ble reist en god del kritikk på landsmøtet mot forslaget til program, sjøl om det også kom mye ros. Noen mente det var for omfattende, noer mente det var mye gjentakelser av de samme tinga i ulike kapitler, det var kritikk av dårlig språk, forslag om endring av strukturen på kapitlene, og sjølsagt en rekke konkrete endringsforslag.

Det kom inn ca 200 endringsforslag på landsmøtet, og redaksjonskomiteen jobba hele natta igjennom for å lage sin innstilling. På lørdag kveld mente nok mange på landsmøtet at det ville bli umulig å vedta noe program på søndag. Men redaksjonskomiteen gjorde en god jobb, og la fram en oversiktlig innstilling. Landsmøtet vedtok det utsendte programforslaget i hovedinnhold med redaksjonskomiteens innstilling. Redaksjonskomiteen fikk i mandat fra landsmøtet å jobbe videre og ga det nye landsstyret fullmakt å foreta den endelige godkjenninga av programmet. Forhåpentligvis kan det bli gjort på landsstyrets møte siste helga i april.

150 av de innkomne forslaga ble oversendt til videre behandling uten realitetsbehandling. Det var forslag som inneholdt større og mindre ukontroversielle forslag til forbedringer av programmet. 35 forslag ble vedtatt innarbeidet i programmet og 12 forslag ble nedstemt. Landsmøtet foretok avstemninger over enkelte strids-spørsmål der redaksjonskomiteen ikke hadde enstemmig innstilling, og på et par saker der delegater reiste motforslag til redaksjonskomiteens innstilling.

— Vi må ikke la fornuftige motforestillinger mot personfokusering hindre oss i å bruke kjente fjes for å vinne stemmer, sa Aksel Nærstad på landsmøtet. Foto: Erik Ness

Forslag fra AMG

To delegater som er medlem av AMG hadde før landsmøtet sendt inn relativt omfattende endringsforslag til fem av kapitlene. Enkelte deler av forslaget til et kapittel ble innarbeidet av AU før møtet, mens resten ble forkastet. Landsmøtet stemte over om overgrep under sosialismen skulle eksemplifiseres, og vedtok med 41 mot 39 stemmer at det skulle føres inn at Sovjet under Stalin var et framtrede eksempel på slike overgrep. Et forslag om å gå i mot tidligere skolestart - skolestart for 6-åringer - ble vedtatt med overveldende flertall. Det ble vedtatt å gå inn for 10 prosent reduksjon av forsvarsutgiftene - opp mot et forslag om 25 prosent reduksjon, og et om gradvis reduksjon.

Åpent for kommentarer

I den ferdiggjøringa av programmet som nå skal gjøres, vil det være en stor hjelp om folk med spesielle kunnskaper på de enkelte områdene av programmet, kommer med sine kommentarer. I flere av kapitlene er det krav som skal undersøkes nærmere før landsstyret endelig vedtar programmet. Har du synspunkter, så send det inn til RV-kontoret, eller ta kontakt med et av medlemmene i redaksjonskomiteen. I den sitter:

Aksel Nærstad (Akershus), Helle Borgen (Rogaland), Trond Andresen (Sør Trøndelag), Jon Arne Jørstad (Troms), Veslemøy Fjerdingsstad (Buskerud) og Svein Arne Tinnesand (Rogaland).

AKSEL NÆRSTAD

Landsmøtet vedtok med 41 mot 39 stemmer at programmet skulle eksemplifisere overgrep under sosialismen med situasjonen i Sovjet under Stalin.

Vi presenterer:

Sandefjord Rød Ungdom

— Pågangsmotet får vi ved å delta i kamper sammen med ungdom i byen. Vi har gjennom mange års jobbing og utallige studiesirkler trekt til oss den mest radikale ungdommen i byen. Laget er utadretta. RØerne er synlige i bybildet.

— *Du er eldstemann i et aksjonistisk RU-lag. Hvordan jobber dere?*

Aksjoner

— Misseshow og gjørmebryting i Sandefjord blir garantert møtt med demonstrasjoner. På det beste dominerer debatten rundt aksjonene i nærradioen og Sandefjord Blad.

— Da rasistene i FMI mobiliserte ifjor sommer, leide vi buss og mobiliserte mot dem. I samarbeid med annen ungdom laget vi en stor konsert til støtte for ANC.

ANC-konserten var også en politisk seier. Etter mange diskusjoner om bruk av våpen og pasifisme, ble det enighet om å støtte frigjøringsbevegelsene når de mener våpen er nødvendig.

— *Du sier dere syns i bybildet. Selger dere Rebell og Klassekampen?*

— Rebell selger vi på skolene og til venner, men ikke fra stand i byen. Vi solgte KK inntil for et halvt år siden. Da knakk salget sammen.

— Mye av framgangen vår skyl-

Mye av framgangen i Sandefjord kan relateres til den utradisjonelle og aksjonsretta FMS-valgkampen som ungdommen var en viktig del av. Foto: Erik Ness

dets deltakelsen i FMS-valgkampen der vi la vekt på aksjoner og utradisjonelle metoder.

Seigt arbeid

— *Ble dere flere etter FMS-valgkampen?*

— Ja, men det var ingen horde som kom stormende. Etter mye diskusjoner ble flere med i laget. RØ-laget var i sentrum der det skjedde.

RU i Sandefjord betyr aktivitet. Det er tiltrekkende. Men alle må ha gått gjennom sirkelen før de blir med.

— *Å rekruttere tar tid. Mange av dem som har meldt seg inn, har vi*

hatt kontakt med i et par år. Enkelte har gått på flere sirkler.

— *Hva driver dere med nå?*

— Vi er halvveis i oppussinga av ungdomshuset i byen. Ungdommen okkuperte det i fem dager. Til tross for stor motstand fra politikere og administrasjonen i kommunen fikk vi det til slutt. Nå driver vi altså å pussere opp.

Kommunister

— *Det høres ut som det er RØ-laget som driver ungdomshuset?*

— Nei. Det er det ikke. Men medlemmene våre er veldig aktive. Det tar krefter fra EF-kampen og

— *Det er mye pågangsmot hos oss. Til tross for frustrasjoner rundt utmeldingene i Oslo og usikkerheten om hvor AKP går. Det sier Thorstein Trogstad, 23 år og veteran i Sandefjord Rød Ungdom.*

pornokampen som vi ønsker å prioritere bare huset er ferdig.

— *Dere har det vi kaller for en god masselinje. Er det ikke trøblete å kalle seg kommunist i disse dager?*

— Nei. Vi er både kommunister og marxist-leninister. RU i Sandefjord står på RØs vedtekter og program. Argumentet om at vi ønsker å innføre Sovjet-liknende diktatur, har vi bestandig måttet gå mot. Det som er lettere nå, er å vise til konkrete eksempler på folkelige omveltninger i vår egen tid.

— *Det er synd at enkelte i Oslo og Bergen har meldt seg ut av RØ. Jeg synes det var unødvendig. RØ*

er fortsatt det beste redskapet for revolusjonær ungdom.

— *Hva gjør dere på RØ-møtene?*

— Vi har alt fra gode politiske diskusjoner med innledere utafra, til oppgitt og frustrasjon hvis bare 10 prosent av medlemmene møter fram. Vi veksler mellom å ha diskusjoner om teori og planlegge praktiske oppgaver.

— *Er dere «stramme»?*

— Vi prøver. Og vi jobber for å skjerpe oss, legge større vekt på organisering og forberedelser.

Råd til AKP

— *Har du noen råd til AKPerne som vil få igang RØ-lag?*

— Først og fremst må dere ta Rød Ungdom på alvor. Det betyr å bygge RØ-lag på RØs grunnlag. Og da må AKPerne finne ut hva vi er.

— *For det andre må de forberede seg på mye jobbing og oppfølging. Alt fra å få folk på møtene, til å lære ungdom å lede møter og holde appeller.*

— *Begynn gjerne med å invitere ungdom til temamøter. Arranger så RØ-sirkel. Inviter gjerne folk fra RØ sentralt.*

— *Ikke vent med å diskutere med ungdommen om de vil organisere seg i RØ til det siste møtet i sirkelen!*

ERIK NESS

Organisering av radikal ungdom

— **ETTER AT SOS-RASISME** ble stiftet vinteren -88, oppdaget vi at ungdommen utgjorde tyngdepunktet i den anti-rasistiske bevegelsen i byen. Omfanget av radikaliseringa overrasket - fra 15-åringer og oppover - etter mange år med høyrebølge. Solidaritetstanker og likhetsideer sto sterkt. FrP møtte motbør.

Radikalisering

— Vi så disse tendensene ved kommunevalget året før. Aksel Nærstad i partiledersdebatten og Jon Michelet som begge var aktive i kampen mot Carl I. Hagen bidro til at den mest aktive og radikale delen av ungdommen følte seg knytta til RV.

— *Høsten 1988 bestemte AKP i Vestfold at vi skulle jobbe for en brei allianse - som ved valget i 1989 ble FMS. Lokalt var AKP i*

Larvik aktive i å bygge opp «Ren Fjord»-aksjonen. Prioriteringa passet bra med ungdommens to fanesaker: anti-rasisme og natur- og miljøvern.

— *I FMS fikk vi gjennomslag for ungdomsinnretting. Vi prioriterte globale miljøspørsmål, arrangerte helgeseminarer og åpent møte om regnskogen i Sandefjord med flere hundre deltakere.*

— *Var det mange som stemte på FMS i Vestfold?*

— Målsettinga var å få til gjennombrudd ved skolevalgene. På gymnaset i Sandefjord fikk vi 10 prosent. I Larvik 4 prosent. Lærdommen var at der vi satsa, fikk vi resultater. Antall stemmer i det ordinære valget ble for mange en skuffelse, men ikke noe dårligere enn ved RV-valgene.

Rundt FMS-valgkampen opparbeidet Larvik AKP seg et stort omland av unge folk med anti-rasisme som fanesak. Men noe Rød Ungdom-lag ble det ikke. Foto: Jørn H. Moen.

— *Det ble vellykkede valg på skolene, men hadde dere målsetting om å bygge RØ-lag?*

— Fram til da hadde vi ikke greidd å danne RØ-lag andre steder enn der vi hadde lag, i Sandefjord. Men etter valget ønsket ungdommen studier, og i samarbeid med RU i Sandefjord satte vi igang med studier i filosofi, imperialismeteorier, politisk økonomi og alternativt samfunn.

Blir det RØ-lag?

— *Og da ble det RØ-lag?*

— Nei, målsettinga vår var å politisere miljøet. Vi satsa ikke på organisering. Vi tenkte at de skulle finne sine egne former å organisere på. Sirkelen var et svar på et behov - teori som et verktøy til å tenke sjøl.

— *Er dette en måte å bygge RØ-lag på?*

— Vi prøvde å forene både teori og praksis. Ungdommen arrangerte en kjempedemonstrasjon i Larvik mot rasisme og for støtte til frigjøringsbevegelsene i den tredje ver-

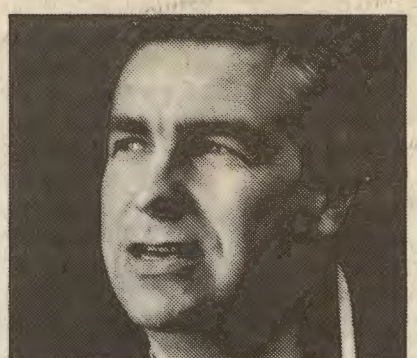
den. En ting er å diskutere politikk, teori og konkrete aksjoner med ungdommen. Det er uproblematisk. Mulig det er lettere å ha en sann rolle når man er 20 år eldre. Det er vanskeligere å være den som konkret tar initiativ til å organisere RØ-lag. Svakheten vår var at vi ikke tok direkte opp spørsmålet om organisering i RØ. Vi bare nevnte det. Organisering er et politisk spørsmål. Ønsker man politisk forandring, trengs organisering. Mulig vi undervurderte dem. Vi var for tilbakeholdende.

— *Lå det en kritikk eller uenighet med RØs politiske linje under denne holdninga?*

— Nei, slett ikke. Faktisk er det sånn at RØ i Sandefjord hele tida har vært et forbilde for de mest radikale i Larvik.

— *Men det var politiske uenigheter om AKP og RØ?*

— Ja. Flere hadde spørsmål og uenigheter rundt holdninga til for eksempel Pol Pot og Stalin. Men respekten var dyp for den politiske opprørsbevegelsen AKP sto for -

Per Bjønnes Kristiansen har drevet mye politisk arbeid sammen med ungdom i Larvik. — *Det er lettere å delta i diskusjonene og planlegginga av konkrete aksjoner med ungdommene, enn å spørre direkte om de vil lage RØ-lag, sier han til Opprør.*

spesielt i 70-åra. Og idag er Klassekampen populær.

— *Dette er et drøyt år siden. Hvor er de nå?*

— Bortimot spredt for alle vinder. Går på skoler og utdanner seg andre steder. En viktig erfaring er rett og slett at man må nå langt på kort tid. Ungdommen er veldig mobil.

— *Larvik 1991?*

— Radikaliseringa har fortsatt. Ingenting tyder på det motsatte. Det er SU som har fått til organisering og en viss aktivitet rundt sitt lag. Men AKPerne har en viktig posisjon i ungdomsmiljøet.

— *Det vi nå bør gjøre er å gå ut og spørre de mest radikale om de vil være med å bygge RØ-lag i byen. Men det forplikter og krever mer innsats av oss enn når vi er rene «konsulenter».*

Det holder ikke bare å komme med ideer og forslag til aksjoner. Vi må delta. Det er bøygen hos oss.

ERIK NESS

RØD ★ UNGDOM

arrangerer
18.-20.mai
1991

pinseleir

EF
SPORT
POLITIKK
AKSJONSVERKSTED

Pris:U-skole:175,- Skole: 200,- Arbeidere: 250,-

send meg info

Ja, jeg vil bli med

Navn.....

Adresse.....

Postnr.....

.Alder Tlf.....

Hva er spesielt med Vålerenga?

Stømsveien er blitt en Berlinmur tvers gjennom Vålerenga. Den ødelegger skolekretsen og ødelegger husa og 50 meter på hver side av veien er ødelagt som boligområde. Denne kampen har vært drevet siden -72. Første fase var å kreve tunnell under Vålerenga. Når den var bygd, var forutsetninga at det skulle stenges for gjennomkjøring. I mellomtida har myndighetene funnet ut at de vil holde veien åpen, for trafikken har økt ennå mer.

Det som er spesielt med Vålerenga er at vi holder sammen

-Hvorfor det?

Vålerenga er et typisk arbeiderstrøk med lange tradisjoner tilbake. Større bedrifter som Jøtul og Kværner har hatt folk sine først og fremst på Vålerenga og i Gamlebyen, folk har drivi og slåss og bala i alle år.

Mange føler tilknytning til det som har skjedd før. Jeg har jo drevet med klubben på Jøtul før, og mange som var her har det vært folk som har hatt tilknytning til progressive, radikale miljøer, enten fagforeninger eller annet.

Ennå før AKP-perioden så har Jøtul og Kværner vært gamle NKP-bedrifter, radikale fagforeninger som har folk som ennå bor på Vålerenga. Samme gjelder idretten, som alltid har vært det viktigste tilbudet til unga på Vålerenga, som har sveisa folk sammen.

Så har vi ei kjerke som er radikal, prestemenna er aktive med, har vært det i mange år. Det har også litt å si at kjerka er på barrikadene.

Første fase var å kreve tunnell under Vålerenga. Når den var bygd, var for-

usetninga at det skulle stenges for gjennomkjøring. I mellomtida har myndighetene funnet ut at de vil holde veien åpen, for trafikken har økt ennå mer.

Stømsveien deler skolekretsen på midten, i år er første året hvor skoleunga på vestsida av Stømsveien (Jordalsida) har fått rett til å velge om dem vil gå på Kampen eller Vålerenga skole. Det fører til at de hvite elevene

på Jordalsida flytter til Kampen, og innvandrerungene begynner på Vålerenga. Skolen oppfatter hele veigreiene som en trussel mot sin eksistens, elevgrunlaget blir mindre. Dette gjør at elever og lærer er med i aksjonen.

Sjølve Stømsvei-aksjonen er bare en liten del av Vålerenga Vels område. Vålerenga Vel har litt karakter av å være bydelsregjering, egentlig. Trafikken på Strømsveien har ødelagt, et

Studiespalta

Kjersti Ericsson har interjuet 16 aktivister fra forskjellige miljøer og samlet disse i et hefte kalt «Aktivistene forteller». Interjuene er lærerrike på flere måter. De bidrar til å synliggjøre de erfaringene aktivistene sitter inne med - og viser hvordan selv den mest lokale aksjon sees inn i en større sammenheng. Et typisk eksempel på det er når Lars Børgerud i det intervjuet vi bringer utdrag av her, setter aktiviteten rundt Vålerenga Vel og kampen om Strømsveien i et lokalhistorisk klasseperspektiv.

Hefte kan bestilles fra Studietjenester, Gjøteborggt. 8, 0566 Oslo 5

område på 50 meter på hver side, folk har fløtta ut, husa er blitt ødelagt. Den viktigste oppgaven til Velet har vært å sikre at dette området blir gjenreist, vi har kjempa fram et forslag i samarbeid med OBOS om bygge tusen boliger i dette området. OBOS nekter å bygge disse boligene fordi veien ikke blir stengt, for de er redde for ikke å få solgt. Vårt viktigste mål nå er å sikre den gjenreisninga, det er derfor vi driver å baler med denne veien.

Vi driver med alle mulige andre slags saker og, for eksempel med boligds-

ker, tar opp for eksempel når boligspesulanter kjøper opp hus og lar dem forfalle, samarbeider med byantikvaren for å sikre at det gamle boligpreget blir bevart mest mulig. Tar opp sosiale konflikter mellom folk, vi har for eksempel et vertshus som driver og plager naboer og er et tilbud som vi ikke er så begeistra for, som vi har prøvd å påvirke. Det har særlig gått på åpningstider og sånn det da, vi vil ikke ha drikkebule hvor folk sitter og bruker penga sine på øl og ikke klarer å gå på jobb dagen etterpå. Så arrangerer vi pensjonisturer, forskjellige sanne sosiale saker. Folk kommer til oss med veldig mange saker de vil vi skal engasjere oss i.

-Er dette spesielt for Vålerenga Vel?

Den posisjonen vi har på Vålerenga er nok veldig spesiell, har ikke støtt på noe liknende. Vi er en ganske brei organisasjon, en virkelig front mellom alle beboere. En velforening har lett for å bli en surrete arkitektforening som bare er opptatt av gavler på hus, ellers har det lett for å bli de få aktivistene, som ikke klarer å få med seg befolkninga. Her står beboerne bak Velet.

-Hvorfor er det blitt sånn?

Det er vel historiske tradisjoner, Vålerenga er et veldig speiselt område, med tette sosiale relasjoner, nære naboforhold, folk er engasjert i hverandres saker, en aktiv bydel. Det skriver seg helt tilbake til den tida Vålerenga ble bygd som bydel, de siste par tiåra før århundreskiftet. Vålerenga er en arbeiderbydel med oppdrift.

(Bearbeidet for Opprør av redaksjonen).

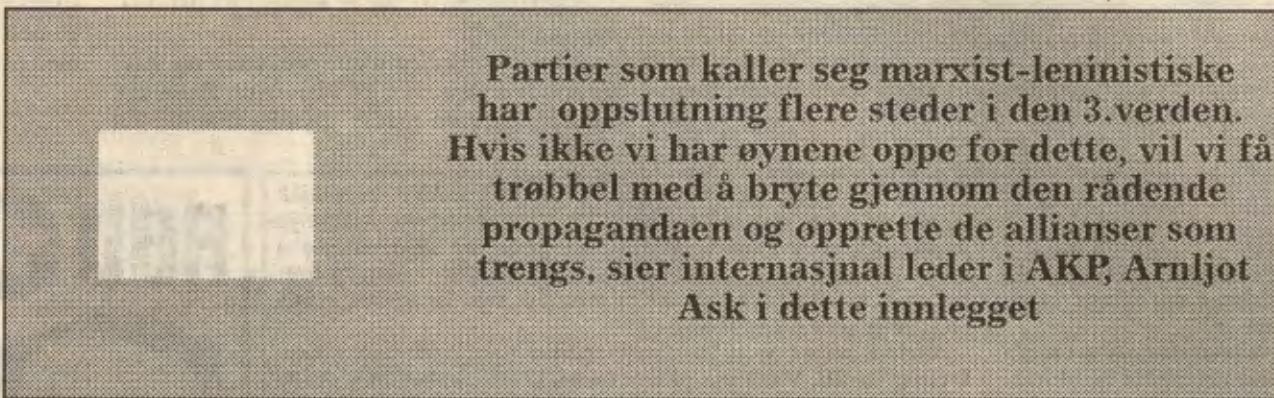
Superimperialisme og klassesamarbeid

FORESTILLINGENE om en framgangsrik og «sivilisert» verdensimperialisme og en fredelig avskaffelse av kapitalisme og innføring av sosialisme, har hatt sine glansperioder stort sett til samme tider opp gjennom historia. Derfor først noen paralleller

• Mange kjenner til diskusjonen mellom Lenin og Kautsky m.fl. i begynnelsen av dette århundret om superimperialismen. Ett hovedspørsmål her var om imperialismen ville kunne bre seg utover verden som en enhetlig, felles verdensimperialisme.

Kunne det tenkes at Europa ble forent på et kapitalistisk grunnlag? Det kan virke paradoksalt at slike diskusjoner gikk både foran) og under den 1. verdenskrigen. Men et viktig grunnlag for opportunismen og svekkelsen av den konkrete kampen mot imperialismen i store deler av den europeiske arbeiderbevegelsen var sjølsagt det enorme presset fra et krigsforberedende og krigførende borgerskap. At reformismen bygde seg opp, både teoretisk og praktisk, i begynnelsen av århundret, var også med å legge grunnlaget for at den revolusjonære brodden mot verdenssystemet til imperialismen ble svekka i den 2. Internasjonalen.

• I mesteparten av tida etter 2. verdenskrig har også illusjonene om en harmonisk, reformistisk utvikling av imperialismen stått sterkt i Vesten. Den formelle avviklinga av kolonistystemet bygde opp under dette. Utbruddet fra denne hovedstrømmen hadde nær sammenheng med at det sto fram en motpol mot verdensimperialismen; ved det praktiske og ideologiske alternativet som Kina og frigjøringskrigene i flere 3.verdenland

representerte. At det imperialistiske verdenssystemet var todelt, og det sosialimperialistiske Sovjet støtta opp om enkelte av frigjøringskampene så langt det tjente deres interesser, kunne også utnyttes av de antiimperialistiske kreftene. På den andre siden var Sovjets diskredittering av sosialismen en effektiv sperre mot en breiere oppslutning om revolusjonære, kommunistiske bevegelser i Vesten. Men uansett ga denne bakgrunnen muligheter for framveksten av en revolusjonær klassekampbevegelse i Vesten, som både mente det var nødvendig å kvitte seg med det kapitalistiske systemet og at det imperialistiske verdenssystemet ville føre til krig og trøbbel for systemet sjøl.

Når vi ser på situasjonen idag, kan det synes merkelig at sammenbruddet for Sovjet-imperiet ser ut til å ha ført til et kraftigere tilbakeslag for revolusjonære bevegelser i Vesten enn utviklinga i Kina. Hvis vi ser på vår hjemlige debatt er oppgjør med Sovjet, Stalin og leninismen mest i skuddet

Jeg mener dette må sees i sam-

menheng med den politisk-ideologiske offensiven som verdensimperialismen kunne sette inn ved inngangen til den omgrupperingsperioden sammenbruddet for Sovjet-imperiet utløste. Det ble nærmest framstilt som at historia nå var ved veis ende, og at det vestlige, kapitalistiske systemet nå ikke hadde andre utfordringer enn å forbedre seg sjøl.

Ett eksempel: Omveltningene i Øst Europa er brukt som argument for at det er mulig med fredelige revolusjoner i vår tid. Jeg mener ikke at analysen om væpna revolusjon betyr at det ikke vil kunne finnes unntak fra regelen. Men revolusjonene i Øst Europa ble gjennomført mot borgerskap som var latt i stikken og falt i ryggen av sine sjefer i Moskva. Vi opplevde flere borgerlig demokratiske revolusjoner men det var ikke snakk om noen sosial revolusjon i betydningen overgang til et nytt classesystem. Romania ble et særtillfelle, siden makta der ikke var basert på sovjetiske bajonetter. Derfor måtte det et kupp til, i ly av folkeoppørret.

Ett annet: De dramatiske hendel-

sene i Europa har forsterka eurosentrismen. At vanlige folk i Øst Europa forbanna kommunismen måtte virke inn på det politiske klimaet vi opplever i hverdagen. Det var ikke rart at det kom forslag om at revolusjonære måtte slutte å kalle seg kommunister. Det var et sterkt propagandapress for å få lagt premissene for hva som var rett og anstendig utifra de politiske omveltningene som hadde skjedd i Europa. «Lengre ute» i verden var bildet ikke så entydig. Også revolusjonære i 3.verden er utsatt for politisk-ideologisk press (i tillegg til økonomisk og militært, for noen sin del). Men, det politisk-ideologiske presset her er først og fremst knyttet til usikkerhet omkring den alternative utviklingsveien som landa i 3.verden må finne. Utviklinga i Kina er derfor et større problem for dem. I tillegg har de par siste åra gjort det vanskeligere å spille på motsigelsene i imperialismen. Men verken for vanlige folk eller kommunister i 3.verden, er reformisme og classesamarbeid blitt noe mer attraktivt. Vi ser da også at masseorganisering og protester er på

frammarsj. Også revolusjonære partier og partier som fortsatt kaller seg marxist-leninistiske har økende masseopplutning flere steder. Hvis ikke vi her i Europa har øynene oppe for denne utviklinga, vil vi få trøbbel med å bryte gjennom den rådende propagandamuren og opprette de allianser som trengs. Vi lager oss da en strategi bygd på en virkelighetsoppfatning som er sterkt påvirket av vår motstander.

Dette er ingen argumentasjon for at vi skal bry oss mindre med klassekampen her i Norge. Det er å slåss for sosialisme i Norge som er vår hovedoppgave. Men strategien må ta utgangspunkt i den virkelige, hele verden. Det innbyr ikke til å tone ned det revolusjonære, kommunistiske perspektivet. Sjøl om verken det sosialistiske overgangssamfunnet eller kommunismen er ferdig på tegnebrettet. Vi kan ikke plagiere de første forsøka. Heller ikke forsvere alvorlige forbrytelser som er gjort. Men det er ingen grunn til å drite i eget reir. Både marxismen, leninismen og maoismen gir fortsatt de beste svara på hva som kan ventes rundt neste sving og hvordan vi skal møte det. Også borgerlige teoretikere ser at den beskrivelsen av verden som var på mote ifjor ikke holder nå, etter Golfkrigen.

Heller ikke bildene av USAs nye verdensorden, som nå mange ynder å male, vil holde seg så svært lenge. Er vi også sjøl prega av de stadige, overstrømmende vyene om det enhetlige, imperialistiske Europa?

ARNLJOT ASK

KORT KORTERE KORTTEST!

OPPRØR tar med glede i mot leserinnlegg. Spesielt glade blir vi i korte innlegg. Denne debattsida er et strålende eksempel på en vakker og appetittvekkende side! Enig? Skriv derfor kort. Skulle du likevel ha laaaange planer, kontakt Erik Ness i goood tid!

DEBATT

Neste nummer:
Dead-line 19. april!
(Trykking 3. mai.)

Til orientering

UNDERTEGNEDE DELTOK med en viss tyngde i sladdedeblatten som gikk i KK og Opprør. Med standpunktet mot sladding av pornomodeller. Jeg har oppgitt det standpunktet og viser til vedtaket i distriktstyret i Rogaland som er trykt i dette nummeret av Opprør. Siden dette henger såpass lite i hop, kan det være på sin plass med en kort forklaring.

I debatten kom jeg til å forfølge *ansvarsaspektet* når en modell selger poseringen til pornindustrien. Forbindelsen til standpunktet mot alminnelig sladding ble omtrent slik: Det er tvilsomt om en person som opptrer ansvarsløst overfor andre som pornoer rammer, kan gjøre krav på uforbeholdent personvern mot å bli framstilt i en uverdlig situasjon.

Siden denne argumentasjonen ikke var til å slå seg til ro med, gikk jeg gjennom debatten på ny. Jeg fant at mange av premissene for å presse denne logikken så langt, var høyst tvilsomme. Jeg skal nevne noen.

Utstillingen «Porno og Myter» har jeg sjøl sagt ville være ødelagt ved sladding ut fra slik den var bygd opp. Det er en svært tvilsom påstand ved

nærmere ettertanke. Det kan sies at i noen av bildene på utstillingen var forbindelsen mellom øyne og kropp et tema, men neppe i hele utstillingen.

Pornomodellene selger ikke vanligvis bilder. De selger poseringen. I utvelgelse og formidling av bilder starter en prosess som i seg sjøl er et overgrep. Denne innsikten synes jeg debatten har formidlet godt, men som jeg sjøl har lagt lite vekt på.

Metodene for å sikre selektiv sladding må jeg innrømme er uholdbare. Det er argumentert godt for i debatten at støtteapparatet for utsatte personer ikke kan tillegges oppgaven som overvåkingsorgan for hvem som har krav på personvern.

Når premissene skrelles vekk, var det lettere å få øye på det enkle og greie rettighetskravet at ingen kan framstilles uten samtykke i en uverdlig situasjon. (Og slett ikke om dama kommer fra Filippinene.)

I debatten har jeg sagt ting jeg i ettertid ønska var usagt. Blant annet beklager jeg en syrlig slengbemerkning om Nina Kristiansen og Inger Thoens dobbelkronikk i KK som skulle stå seg svakt teoretisk.

ASGEIR BELL

RV-landsmøtet - bruk av direktiv

NÅR DETTE LESES, er RV-landsmøtet avholdt og mye kan ha skjedd (dette er skrevet 10.mars). Jeg er blitt kritisert for å ha gått til avisa Dag og Tid med opplysninger om at AKPere som var delegater til RV-landsmøtet var pålagt å stemme på en bestemt måte hva angår forholdet mellom RV og AKP. De hadde fått såkalt «direktiv» om hvordan de skulle opptre. Her er grunnen til at jeg fant dette så alvorlig at jeg gikk til D&T:

Jeg syntes det burde være sjølsagt at de delegater til RV-landsmøtet som ikke er AKPere, fikk vite i god tid at de mange RV-delegatene som også er AKPere var pålagt av egen ledelse å stemme på en bestemt måte.

De uavhengige delegatene ville ikke ha fått vite dette før RV-landsmøtet hvis jeg ikke hadde gått ut med det.

Tidsfristen for å gå med det til «OPPRØR» istedet (som kanskje noen mener jeg burde ha gjort) for å få det ut før RV-landsmøtet, var utløpt da jeg mottok direktivet. Jeg hadde derfor ikke noe valg hvis delegatene skulle bli informert i tide. Dag og Tid er en hederlig avis. Jeg gikk derfor dit.

Så til sakens kjerne: *Direktiv til enkeltmedlemmer er etter min oppfatning i strid med de nye vedtektene til AKP.* La oss sammenlikne med 1984-vedtektene som ble vedtatt høsten 1990.

I 1984 vedtektene står det i paragraf 5, «Hele partiet må strengt underordne seg en gjennomført og enhetlig disiplin: Den enkelte (min utheving) er underordnet organisasjonen, mindretallet er underordnet flertallet, lavere organer er underordnet

høyere...». 1984-vedtektene står også fast at «Partiets organisasjonsprinsipp er den demokratiske sentralismen.»

La oss så se på 1990-vedtektene: For det første er demokratisk sentralisme som organisasjonsprinsipp fjernet. For det andre har man ikke lenger noen formuleringer i vedtektene som gir partiet rett til å pålegge enkeltmedlemmer å opptre på en bestemt måte i en sak. Det som gjenstår, er at lavere organ kan bindes opp av høyere organ, at mindretall skal respektere vedtak etc.

Det snakkes om at alle i AKP må respektere kompromisset fra AKP-landsmøtet: *Men en vesentlig del av kompromisset var at vedtektene ble endret slik at kadaverdisiplin overfor enkeltpersoner ble opphevet, slik som påvist over. Folk bør sjølsagt følge vedtak, men kan ikke lenger pålegges å gjøre det (forøvrig kan vedtak tolkes, og dras lenger enn det er grunnlag for av f.eks. venstrefløyen i AKP. Da er det nokså rimelig at andre i AKP ønsker å ha frihet til å vurdere der og da om de vil la seg binde i ett og alt, sjøl om andre hele tida prøver å binde opp delegater ved å henvise til «AKP-landsmøtets vedtak».)* AKP-ledelsen kunne før RV-landsmøtet nøyde seg med en påminnelse om AKPs landsmøtevedtak. Det hadde vært i tråd med gjeldende vedtekter, og helt OK sett fra mitt ståsted.

Direktivet var altså ikke bare uklokt, det har ikke vedtektsmessig dekning. Jeg tar gjerne en debatt om dette.

TROND ANDRESEN

Enhet i valgkampen

ÅRSMØTET I AKP endte opp med et kompromiss. Dette består av følgende elementer:

1. RV fristilles.
2. RV skal fortsatt i hovedsak innrettes på parlamentarisk arbeid.
3. Det opprettes en samarbeidsavtale mellom AKP og RV.

Dette kompromisset er såpass skjørt at det krever respekt av de forskjellige fløyer i partiet, dette har dessverre ikke alltid vært tilfelle. Spesielt oppslaget i Dag og Tid skjerper dette.

Det er et forsøk på å gjøre motsetningen mellom

AKP og RV til den store saken på RVs landsmøte og i pressa. Dersom dette lykkes, kan hele arbeidet med å stille lister og valgkampen være i fare.

Det kan også føre til at motsetningene i AKP skjerpes og vi får en stille boikott av RV.

Årsmøtet i AKP-Sør-Trøndelag er uenig i utspillet i Dag og Tid. Vi oppfordrer alle våre medlemmer om å holde seg til landsmøtets vedtak i sin opptreden på RVs landsmøte og framover.

UTTALELSE VEDTATT ENSTEMMIG, årsmøte, Sør-Trøndelag AKP.

Skjuling av pornomodeller

DISTRIKTSTYRET I ROGALAND sendte i november 1990 ut et utkast om sladdespørsmålet til høring i organisasjonen. Vi har ikke mottatt noen motinnlegg til utkastet fra distriktet. Fristen for vedtak ble utsatt til medio januar 91 i håp om å få avholdt et debattmøte. Det lyktes ikke å få motinnledere til et slikt møte.

Utkastet ble også sendt til et utvalg personer i og utenfor partiet på landsbasis. Det var vår hensikt å få tilgang av nye synspunkter etter at debatten fra årskiftet 89/90 var kommet mer på avstand. Vi har fått noen svar som har vært til hjelp i vurderingen.

Vi bekrefter hovedstandpunktet i utkastet i vedtaket som følger:

1. Skjule identiteten - et prinsipp med lite slingringsmonn.

Vi mener det må bli et retningsgivende prinsipp å skjule identiteten på bilder av modeller som brukes i opplysningskampanjer mot porno. Vi støtter dermed det synet landsstyret i Kvinnefronten har gått inn for, og som etter hvert har vunnet oppslutning i fronten. Der identitet nyttes, må det utvikles metoder for å innhente modellenes samtykke for bruk av bildene.

Vi mener det er modellenes egen protest, synliggjøringen av deres stilling og deres krav til retten av bildene, som definitivt avgjør dette spørsmålet. Dette åpner samtidig nye muligheter for forståelse

sen av porno (og seksuell undertrykking) og kampen mot den.

2. Endring av praksis og det etiske aspektet.

Når Kvinnefronten i lang tid ikke har sladdet sitt bildemateriale, er det naturlig at denne omleggingen kunne ta tid. For flere pornomotstandere har det derfor sett ut som et våpen i kampen mot porno, er gått tapt. Denne uroen er det mulig å forstå. Men når debatten har klarlagt det etiske aspektet; *at ingen har rett til å framstille mennesker i en uverdlig sammenheng uten deres samtykke*, er ei grense overskredet.

Vi nærer ingen frykt for at pornomotstandere ikke vil ha fantasi til å utvikle pornokampen på et slikt grunnlag.

3. Rogaland AKP's linje.

Debatten om sladding vil trolig fortsette i partiet og i den offentlige debatten. Vi ønsker ikke å legge bånd på medlemmer i så måte og hilser meningsutveksling velkommen. Vi anser det likevel som brudd på distriktspartiets linje å arbeide aktivt for at andre organisasjoner der partiet deltar, skal unnlate å sladde bilder i opplysningsvirksomhet.

ROGALAND AKP

Om vedtekter

1. ER VEDTEKTENE I AKP et hinder for krav om at landsmøtets vedtak skal respekteres av alle i partiet? Er det andre i partiet enn Trond Andresen som mener at krav om felles opptreden - krav rettet til medlemmene i partiet - er «stalinisme»? Er dette et viktig syn i partidebatten? I denne forbindelse ber vi Per Overrein legge fram sitt syn.

AKP i Larvik støtter Landsstyret når de følger partiets høyeste myndighet - landsmøtet - i pålegg om at partiets medlemmer skal stemme for samarbeidsavtalen med RV. Respekten for landsmøtevedtaket er en viktig forutsetning for kompromisset med fristilling av RV.

2. Larvik AKP håper at RVs landsmøte diskuterer valgkampen og at møtet ikke blir en arena for å lage et nytt parti.

3. På bakgrunn av Trond Andresens utspill i Dag og Tid 7.mars mener AKP i Larvik at Trond Andresens medlemskap i AKP bør vurderes. Vi viser til paragraf 7 i vedtektene der det heter: «Hvis et partimedlem gjør alvorlige brudd på vedtektene, eller skader partiet (vår utheving), kan partiet utfra en konkret vurdering vedta tilbakeføring fra tillitsverv eller eksklusjon».

ENTEMMIG VEDTATT
Larvik AKP, 14. mars

Bøllekursbevegelsen

VI OPPFATTER DET som det er enighet om at det sies klart fra om at bøllekursene er arrangert og leda av AKP.

Det skal i hovedsak være AKPere som er kursledere. Unntaksvis kan også ikke-medlemmer være ledere, men skal da alltid lede sammen med et medlem. Det bør ikke være lenge siden vedkommende har meldt seg ut, fordi hun da ikke vil være ajour med de interne forholdene. Når det gjelder kurs for samer og innvandrere vil det være viktig å få same-/innvandrere-kvinner som medledere. Vi kan derfor ikke stille det samme kravet til medlemskap her.

Bøllekurs skal være hele lagets ansvar der det er mulig å få til. Særlig mobilisering til kurset og oppfølging etterpå er viktig. Med oppfølging menes å gi tilbud til de som ønsker det, ikke basert på at de skal gi noe tilbake som takk.

Bøllekursene viser kvinner at sammen er vi sterke. De agiterer for at kvinner skal organisere seg

og støtte hverandre. De agiterer for kollektiv kvinnekamp. Ingen av debattantene i «Opprør» mener at bøllekursene ikke skal agitere for dette.

Verving til partiet er som Eli Aaby sier (Opprør nr.3/90) en prosess som tar tid. I denne prosessen er respekten for de vi ønsker å verve, viktig. Det er også viktig å vise at vi som AKPere generelt har respekt for folk. Derfor mener vi det er riktig å gi bøllekursene som AKPs gave til kvinnene, uten å stille betingelser og «kreve gjengjeld» i form av medlemskap. Vi mener at bøllekursene er viktige for verving gjennom at de gjør kvinner kjent med politikken vår og viser nytten av kollektiv kamp. På denne måten kan kurset være et ledd i prosessen verving. Men hovedhensikten med kurset må være å styrke kvinnene i deres kamp mot undertrykking. Antall vervede medlemmer kan derfor ikke være målestokken for hvorvidt kurset er vellykka.

Distriktstyret i Rogaland AKP.

BLI ABONNENT

Årsabonnement på OPPRØR koster 85 kroner. Da får du 11 nummer, hvorav et dobbeltnummer. OPPRØR distribueres gratis til medlemmer av AKP (m-1) og medlemmer av støtteringen.

Send inn slippen til: OPPRØR, Boks 211, Sentrum, 0103 OSLO 1

Navn:

Adresse:

Postadr.: Telefon:

AKP Bli medlem!

RØDT KORT

Byråds- kvinne

Vi deler denne gangen ut ris og ros til to svært forskjellige kvinner. Risen går til et såkalt byråd i Oslo kommune, ved navn Ellen Christine Christensen (Fr.P.). Hun er flink til å snakke for seg - i noen situa-

sjoner. For eksempel på Antenne ti for ikke lenge siden. Der var også Erling Folkvord og en gruppe som ikke akkurat kommer så godt ut av det, med politikken til Christianesen og hennes like. Men hun er lærenem. Hun har lært seg det som politikerne i Oslo kommune er blitt utrolig flinke til: Kunsten å framstille nedskjæringer som det stikk motsatte. En nedskjæring er egentlig en prioritering, en satsing på de som blir utsatt for nedskjæringa.

Men plutselig er damen taus og avvissende. Den stadig mer blomstrende bordellvirksomheten i Oslo, som i ly av navnet Massasjeinstitutt utnytter kvinner fra den tredje verden - den vil hun ikke kommentere. Fra vår side - kommentar overflødig.

Stemmelederen

NGS er interesseorganisasjonen til omlag 90 000 elever rundt om i Norges land og rike. Selv om NGS, så vidt jeg veit, aldri har hatt noen offisiell sikkerhetspolitikk, er det et forbausende fåtall av Norges befolkning som kjenner til denne organisasjonen. Og her er medlemmene intet unntak! Om dette skyldes at Unge Høyre syntes det var mye greiere å styre en organisasjon på vegne av elevene uten disses innblanding, skal selvsagt ikke vi uttale oss om... Hvem bryr seg vel om fortiden?

Dessverre for Unge Høyre har opptil flere av medlemmene fått opp øya for hva som har foregått. Og de har ikke likt hva de har fått se. Resultatet ble at de på landsmøtet 11.-13. mars i år for første gang siden 1975 valgte en radikal leder. (Tre ganger hurra!)

Nå er likevel ikke landsmøtet i NGS kjent som noe demokratiets høyborg. Avstemningene skal gå fort og forslagene trenger du ikke lese, for du har jo en stemmeleder. Vanligvis er stemmelederen den som sitter lengst framme i salen. (F. eks. med stemmeskilt nr. 1 som er avtroppende leders.) Ja da er det greit for Unge Høyre som har hatt lederen. Men hva med oss som er medlemmer av andre organisasjoner, hva skal vi gjøre?

I to dager gikk vi Rød Ungdommere rundt i fortvilelse. Om natta leste vi endringsforlag til øyet ble stort og vått, og om dagen gjorde vi vårt beste for å følge med i avstemningene. Men den tredje dagen kom sannhetens øyeblikk. Den forskremte betroelsen kom fra en i sekretariatet: Hun fortalte om en forferdelig AKPer eller RUr, eller noe sånt no', som hadde sittet oppe på galleriet hver dag. Han hadde et rødt (hva ellers?) program i hånda, og når han løftet på dette betydde det at alle RUrerne skulle stemme.

Vi kjente tårene presse på. Alt slitet og all lesingen var helt forgyves. Vi hadde jo hatt en stemmeleder hele tida. Så kom det såre sticket: Hvorfor hadde bare de andre fått beskjed og ikke vi? Var vi kanskje ikke godkjente medlemmer av rørsla lenger? Denne gangen måtte lommestørket fram.

Så, plutselig skjønte vi sammenhengen, og pustet lettet ut. Selvsagt var det sikkerhetslinja. Det er klart at med revolusjonære kampgrupper bak hver busk er det ikke så lett å holde styr på hvert enkeltmedlem. Men nå visste vi ihvertfall hvor stemmelederen vår satt. Og vi som hadde gått rundt i den tåpelige tro at vi skulle være sjølstendige og tenke egne tan-

ker? Nei er man kommunist, så er man kommunist. Og da følger man linja.

Men veit dere hva? Da vi kom inn i salen igjen, i lykkelig forvisning om at vi nå kunne slappe helt av, møtte vi virkelig veggen. For den personen som var utpekt som vår stemmegiver hadde ikke noe rødt program i hånda. Panikken slo oss,

kaldsvetten rant, hva skulle vi gjøre? Var vi blitt turt igjen? Vi fant ingen annen utvei enn å fortsette å tenke sjøl. Et slit uten like, - men vi overlevde.

Og om ikke annet er det godt å vite at gamle fordommer blir som nye når makta blir pressa, sjøl om det bare er i NGS...

KIM

RØD ROSE

Kjem- pende kvinne

Vi deler ut rosen til Ebba Wergeland. Mange har både hørt og sett henne en god del i det siste, og godt er det. Både i radio- og TV-debatter har hun, mens Golf-krigen raste, sagt mye om det egentlige innholdet i denne krigen. Hun har vært en viktig og utrettelig røst mot det USA-dominerte hylekoret. Nå er jo ikke NRK kjent for å ta altfor mange

være meget balanserte. Men de kom vel ikke utenom Ebba i dette tilfellet. Som lege og politisk menneske har hun vært mye i Midt-Østen, og særlig blant palestinerne. I solidaritetsarbeidet for deres sak er hun en av veteranene - en av de fremste. Med sitt engasjement og sin kunnskap satte hun Golf-krigen i sitt rette perspektiv, og gjorde mange mennesker klokere om forholdene i Midt-Østen.

For øvrig gjør hun, blant annet, et stort arbeid rundt arbeidsmiljø-spørsmål, og er en av drivkreftene i Ut av det brennende huset.

Klassekampen- dagsavis for hele venstresida?

Mens Friheten nærmer seg stupet og Arbeiderbladet og Ny Tid vakler videre, diskuterer parti-avdelingene i AKP hva avisa Klassekampen kan gjøre for å møte 90-åra. Redaktøren og styret har lagt fram et notat med sine ideer om strategien framover, og Opprør har i den anledning stilt noen spørsmål til Per Even Holmsen, styreformann i avisa.

— *Nå skal altså Klassekampen ikke lenger være «dagsavis for AKP», men bli ei avis for hele venstresida?*

— Om det ligger noen absolutt motsetning her er jo en sentral og viktig diskusjon, svarer Per Even. Men siden du stiller det slik har jeg mest lyst til å svare: Ja. Klassekampens muligheter for framgang og overlevelse i 90-åra ligger i å skape et nytt økonomisk fundament bygd på en opplagsøkning fra 8000 til 11000. Dette igjen forutsetter både en redaksjonell opprustning i bredde og kvalitet, og det forutsetter et salgs- og støtteapparat som er betydelig sterkere enn dagens.

— *Og for å få til dette skal det gis politiske konsesjoner, kanskje også redaksjonelle?*

— «Konsesjonene» vi snakker om har

karakter av *invitasjoner* innenfor rammen av betingelser som skal trekkes opp. Til disse betingelsene hører at aksjekapitalen - og dermed styreflertallet - ligger fast. Det samme gjelder den redaksjonelle linja. Vårt mål er jo snarere å skape ei skarpere revolusjonær avis.

— *Så skeptikere, som frykter at vi nå skal gi fra oss arvesølvet, de tar feil?*

— Ja, de tar feil. Ingen ønsker å oppgi AKPs eierskap i Klassekampen, men det foreligger et godt fundert forslag om at AKPs eierskap forvaltes ut fra erkjennelsen av at dette eierskapet er avgjørende nødvendig, men ikke lengre aleine tilstrekkelig.

— *Men om eierskapet og den redaksjonelle linja ligger fast, hvilke holdepunkter har dere for at krefter utafør partiet virkelig stiller opp for Klassekampen?*

— Dels uoppfordra henvendelser fra mange ulike hold som anerkjenner den posisjonen som Klassekampen er i ferd med å tilkjempe seg. Og dels stikkprøver arrangert av oss sjøl. Av 175 personer som har fått tilsendt notatet har vi fått ca. 80 svar. Om denne strategien velges har en drøyt tredjepart lyst til å tegne seg som KK-venn (støttingen), og en snau tredjepart lyst til å

tegne seg som kommandittist, og bare fire stykker er klart negative og uinteressert.

— *Så nå greier dere å berolige skeptikerne, slik at dette går veien?*

— Litt saktere i bakken. Det er *partiet sjøl* som ut fra diskusjonen velger strategi. Min oppgave er heller ikke å berolige noen som helst. Min oppgave er dels å klarlegge hva som er de reelle valgene opp mot ønsketenkning eller misforståelser. Den andre delen er å ta med seg videre de forslaga og påpekningene som kommer fram fra medlemmene i diskusjonen. Og det du omtaler som «skeptikerne» har flere gode poenger: Storsatsinga forutsetter entusiastisk satsing fra AKP sjøl. Avisa vil heller ikke framover selge seg sjøl, og båndene mellom partiet og avisa må snarere styrkes enn svekkes.

Likevel, det store flertallet av de signalene vi har fått så langt, tyder på at medlemmene ser den genuine sjansen vi nå har til virkelig å rykke fram og gjøre denne revolusjonære dagsavisa til det eneste skikkelige alternativet for venstresida. Så jeg er virkelig optimistisk!

BIRGER THURN-PAULSEN